

COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

Brussel, 09.11.2004
COM(2004) 742 definitief

Voorstel voor een

BESCHIKKING VAN DE RAAD

waarbij het Verenigd Koninkrijk wordt gemachtigd overeenkomstig artikel 19 van Richtlijn 2003/96/EG een vrijstelling van de klimaatwijzigingsheffing toe te passen voor laagwaardige vaste brandstoffen

(door de Commissie ingediend)

TOELICHTING

1. INDIENING VAN HET VERZOEK

Bij schrijven van 18 juni 2004 hebben de Britse autoriteiten de Commissie een verzoek om afwijking doen toekomen om overeenkomstig artikel 19 van Richtlijn 2003/96/EG¹ een vrijstelling van de klimaatwijzigingsheffing (climate change levy of CCL) te kunnen toepassen voor laagwaardige vaste brandstoffen. Om de voor de beoordeling van het verzoek benodigde gegevens te verkrijgen, heeft de Commissie de Britse autoriteiten bij brief van 13 juli 2004 aanvullende vragen gesteld, waarop de Britse autoriteiten op 10 augustus 2004 hebben geantwoord.

Het Verenigd Koninkrijk heeft de klimaatwijzigingsheffing op 1 april 2001 ingevoerd. Volgens de Britse autoriteiten is de heffing ingesteld om energie-efficiëntie en technologieën met een lage koolstofemissie in de niet-huishoudelijke sector te steunen. Zij wordt geheven op gas, kolen, elektriciteit en LPG (voor verwarming) gebruikt door ondernemingen en de overheidssector. Om milieuvriendelijke praktijken aan te moedigen, gelden er enkele vrijstellingen van de heffing. Vaste brandstoffen² met een waarde van minder dan 15 GBP per ton, zoals gemengd afval en resten van de kolenmijnbouw, zijn vrijgesteld van de heffing. Dit is een zeer kleinschalige vrijstelling die al bij de invoering van de heffing in april 2001 is toegekend om milieuredenen, namelijk om het gebruik aan te moedigen van laagwaardige vaste brandstof die anders wellicht als afval zou worden gestort.

Op grond van Richtlijn 2003/96/EG zijn lidstaten die geen belasting heffen op dergelijke brandstoffen verplicht dergelijke belastingen in te stellen.

De Britse autoriteiten zijn van mening dat intrekking van de vrijstelling ertoe zou leiden dat er op deze brandstoffen een belasting zou worden geheven ter hoogte van de klimaatwijzigingsheffing op steenkool en cokes (11,70 GBP per ton). Laagwaardige steenkool wordt verkocht voor gemiddeld 2,10 GBP per ton, vergeleken met gemiddeld 28 GBP per ton voor steenkool van normale kwaliteit. Door de volledige klimaatwijzigingsheffing op te leggen, zou de prijs van laagwaardige steenkool meer dan zes keer hoger zou worden, waardoor het uit de markt geprijsd zou worden en daarom op een vuilstortplaats terecht zou komen. Zelfs bij een verlaagd tarief op het minimumbelastingniveau zou de prijs van laagwaardige vaste brandstoffen meer dan verdubbelen, waardoor zij nog steeds uit de markt geprijsd zouden worden en op een vuilstortplaats terechten zouden komen. Dit materiaal is al sinds de invoering van de Britse belasting op het storten van afval vrijgesteld van deze belasting.

Producenten in andere lidstaten mogen deze producten invoeren en zodoende ook gebruik maken van de vrijstelling.

¹ PB L 283 van 31.10.2003, blz. 51. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 2004/75/EG (PB L 157 van 30.4.2004, blz. 100).

² Onder de „vaste brandstoffen” vallen steenkool en bruinkool, cokes en halfcokes van steenkool of bruinkool, en petroleumcokes.

Dit beleid is gebaseerd op objectieve beginselen en wordt uitgevoerd binnen een gestructureerd kader. Deze vrijstelling maakt deel uit van het algemene systeem. Een vrijstelling voor producten met een dergelijke laagcalorische waarde komt overeen met de aard en de logica van deze heffing, die namelijk een energieheffing is. De tarieven van de klimaatwijzigingsheffing zijn gebaseerd op de energie-inhoud van de brandstoffen. Laagwaardige vaste brandstoffen hebben een veel lagere energie-inhoud dan normale vaste brandstoffen. Aangezien dit een milieuheffing is, is het doel ervan te stimuleren dat materialen gebruikt in plaats van gestort worden.

De vrijstelling blijft beperkt tot degenen die dergelijke laagwaardige vaste brandstoffen verkopen, en heeft mogelijk wel enige invloed op de mededinging en de handel. De Britse autoriteiten geloven dat er slechts enkele ondernemingen zijn (minder dan 10) die dit materiaal verkopen. Deze maken alle gebruik van de vrijstelling. Voor de Britse Schatkist bedragen de jaarlijkse kosten van deze vrijstelling in de gehele sector circa 100 000 GBP. Bovendien zou de aan deze vrijstelling verbonden selectiviteit overeenkomen met de aard van het Britse systeem. De Britse autoriteiten concluderen daarom dat deze maatregel geen staatssteun vormt.

2. TOETSING DOOR DE COMMISSIE

Overeenkomstig artikel 19, lid 1, van Richtlijn 2003/96/EG kan de Raad op voorstel van de Commissie met eenparigheid van stemmen besluiten dat een lidstaat uit specifieke beleidsoverwegingen verdere vrijstellingen of verlagingen van de accijns mag invoeren.

Verzoeken om vrijstelling overeenkomstig artikel 19 van Richtlijn 2003/96/EG moeten worden getoetst op hun verenigbaarheid met het communautaire beleid.

De belastingvrijstelling stimuleert het gebruik van laagwaardige vaste brandstoffen voor het opwekken van energie, en voorkomt dat deze als afval beschouwd worden. Uit milieuoogpunt is het gebruik voor energieproductie inderdaad te prefereren boven storting. Overeenkomstig het beginsel dat de vervuiler betaalt, zou het passend zijn voor dergelijke laagwaardige vaste brandstoffen een lager belastingtarief te hanteren dat overeenstemt met hun energie-inhoud. Een volledige vrijstelling strookt daarom niet met de aard en de logica van het systeem. Gezien de kleine hoeveelheden, de uiteenlopende kwaliteit en energie-inhoud van het materiaal en de daaruit voortvloeiende problemen om een exact belastingtarief vast te stellen, zou een volledige vrijstelling acceptabel zijn als tijdelijke maatregel.

De gevraagde maatregel dient daarom in de tijd te worden beperkt. Op grond van artikel 19, lid 2, van Richtlijn 2003/96/EG kan een dergelijke maatregel slechts voor ten hoogste zes jaar worden toegestaan. De vrijstelling voor laagwaardige vaste brandstoffen zou daarom tot 2010 kunnen gelden. Deze periode geeft de Britse autoriteiten bovendien de kans om het nut van de vrijstelling van de belasting op het storten van afval te evalueren in het licht van de beleidsdoelstelling om laagwaardige vaste brandstoffen te gebruiken voor het opwekken van energie.

De regels voor staatssteun zijn van toepassing, ongeacht goedkeuring van een vrijstelling van accijns. Aangezien de totale waarde van de vrijstelling voor alle begunstigden samen geraamd wordt op 100 000 GBP, is het in ieder geval niet waarschijnlijk dat de waarde van de vrijstelling voor een individuele begunstigde het plafond overschrijdt dat is vastgesteld in

Verordening (EG) nr. 69/2001 van de Commissie van 12 januari 2001 betreffende de toepassing van de artikelen 87 en 88 van het EG-Verdrag op de minimis-steun³.

3. BESCHIKKING

De Commissie stelt voor dat de Raad, op grond van artikel 19 van Richtlijn 2003/96/EG, het Verenigd Koninkrijk machtigt tot 1 januari 2010 een belastingvrijstelling toe te passen voor laagwaardige vaste brandstoffen.

³ Verordening (EG) nr. 69/2001 van de Commissie van 12 januari 2001 betreffende de toepassing van de artikelen 87 en 88 van het EG-Verdrag op de minimis-steun (PB L 10 van 13.1.2001, blz. 30)

Voorstel voor een

BESCHIKKING VAN DE RAAD

waarbij het Verenigd Koninkrijk wordt gemachtigd overeenkomstig artikel 19 van Richtlijn 2003/96/EG een vrijstelling van de klimaatwijzigingsheffing toe te passen voor laagwaardige vaste brandstoffen

(Slechts de tekst in de Engelse taal is authentiek)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Richtlijn 2003/96/EG van de Raad van 27 oktober 2003 tot herstructurering van de communautaire regeling voor de belasting van energieproducten en elektriciteit⁴, met name op artikel 19, lid 1,

Gezien het voorstel van de Commissie,⁵

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij schrijven van 18 juni 2004 hebben de autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk de Commissie een verzoek om afwijking doen toekomen om overeenkomstig artikel 19 van Richtlijn 2003/96/EG een vrijstelling van de klimaatwijzigingsheffing (climate change levy of CCL) te kunnen toepassen voor laagwaardige vaste brandstoffen.
- (2) De Britse klimaatwijzigingsheffing is ingesteld om energie-efficiëntie en technologieën met een lage koolstofemissie in de niet-huishoudelijke sector aan te moedigen. Zij wordt geheven op gas, kolen, elektriciteit en LPG, gebruikt voor verwarming door ondernemingen en de overheidssector.
- (3) Om milieuvriendelijke praktijken aan te moedigen, gelden er sinds 2001 enkele vrijstellingen van de klimaatwijzigingsheffing. Vaste brandstoffen met een waarde van minder dan 15 GBP per ton, zoals gemengd afval en resten van de kolenmijnbouw, zijn vrijgesteld van de heffing.
- (4) Op grond van Richtlijn 2003/96/EG zijn lidstaten die geen belasting heffen op dergelijke brandstoffen verplicht dergelijke belastingen in te stellen. De belastingvrijstelling zou het gebruik van laagwaardige vaste brandstoffen voor het opwekken van energie stimuleren, en voorkomen dat deze als afval beschouwd worden. Alhoewel uit milieuoogpunt het gebruik voor energieproductie inderdaad te

⁴ PB L 283 van 31.10.2003, blz. 51. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 2004/75/EG (PB L 157 van 30.4.2004, blz. 100).

⁵ PB C [...] van [...], blz. [...]

prefereren is boven storting, zou het overeenkomstig het beginsel dat de vervuiler betaalt, echter passend zijn voor dergelijke laagwaardige vaste brandstoffen een lager belastingtarief te hanteren dat overeenstemt met hun energie-inhoud. Gezien de kleine hoeveelheden, de uiteenlopende kwaliteit en energie-inhoud van het materiaal en de daaruit voortvloeiende problemen om een exact belastingtarief vast te stellen, zou een volledige vrijstelling acceptabel kunnen zijn als tijdelijke maatregel. De vrijstelling zou daarom in de tijd moeten worden beperkt.

- (5) Voor de Britse Schatkist bedragen de jaarlijkse kosten van deze vrijstelling in de gehele sector circa 100 000 GBP. Voorzover de belastingvrijstelling staatssteun vormt, zijn de normale regels van toepassing. De vrijstelling lijkt te vallen onder Verordening (EG) nr. 69/2001 van de Commissie van 12 januari 2001 betreffende de toepassing van de artikelen 87 en 88 van het EG-Verdrag op de minimis-steun⁶. Als het voordeel voor een individuele onderneming evenwel het in deze verordening vastgestelde plafond overschrijdt, zou dit aan de Commissie moeten worden gemeld overeenkomstig Verordening (EG) nr. 659/1999 van de Raad van 22 maart 1999 tot vaststelling van nadere bepalingen voor de toepassing van artikel 93 van het EG-Verdrag⁷.
- (6) De Commissie onderzoekt op regelmatige tijdstippen de accijnsverlagingen en -vrijstellingen, teneinde na te gaan of deze niet tot concurrentievervalsing leiden dan wel de goede werking van de interne markt belemmeren, en of zij verenigbaar zijn met het communautaire beleid inzake milieubescherming, energie en vervoer,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN :

Artikel 1

Het Verenigd Koninkrijk wordt gemachtigd een vrijstelling van accijnzen toe te passen voor laagwaardige vaste brandstoffen met een waarde van minder dan 15 GBP per ton.

Artikel 2

Deze beschikking loopt af op 31 december 2009.

⁶ PB L 10 van 13.1.2001, blz. 30.

⁷ PB L 83 van 27.3.1999, blz. 1-9.

Artikel 3

Deze beschikking is gericht tot het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland.

Gedaan te Brussel,

*Voor de Raad
De voorzitter*